

Tuz Ve Kefaret

– RamazanBoran · 23 Mayıs 2026

..

bir yıldız intihar etti
gökyüzü panik içinde doğurdu sabahı

Tanrı seni düşünürken yorulmuş olmalı
çünkü hiçbir yaratılmış
bu kadar kusursuz yanlışa batamaz!

çıplaktı her şey
tövbesizdi her şey
tüm kefaretlere yakacak kadar
arsız ve kirliydi her şey

diz çökmüş cümlelerin ferisi kaçtı
bakışlar hâlâ taze yaralı
hangi mevsime sığınsak altı uçurum
üstü gök kapağı
son bakışın bir mevsimse eğer takvim tutmaz

içimizde hiç iyileşmeyecek bir montaj hatası

bak işte Neira
bak, insanlar seri üretim birer hüzün tahtası

aşkı bir algoritmaya hapsettiler
taksitle satılan bir cennet simülasyonu
ölü bir pilden mucize beklemek gibi bir şey yaşamak
imajlar ordusu kuşatmışken kalbimizin kale duvarlarını
kimse sormuyor artık bu hezeyanın son duraklarını

herkes bir başkasının cehennemine bekçi şimdi
ar dediğin bıçak sırtında yürüyen cambaz
ve vicdan, bu âlemde duyulmayan en kısık avaz
dürüstlük dedim bir de Neira !
ve ihanet; bu devirde en büyük cinayettir
bu dünya içindeki her şeyi öldüren dev bir kisttir

masaya küçük bir şey bırakıyorum
henüz açılmamış bir sessizlik
yanına da aldatmayı bilmeyen birkaç çiçek

aşk diyorum
bir vazoda can çekişen en uzun nefes molası
şehvet ..
tüm kutsalların arasına gizlenmiş şeytan süsü

biz bu hayatı
kefeni yırtılmış bir cesedin iştahıyla yaşadık
şimdi her öpüş
bir medeniyetin en görkemli çöküşü
..

_boran